

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 10 listopada 2014 r. – EL-EM-2001 Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-501/14)

(2015/C 046/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EL-EM-2001 Ltd.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 561/2006⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że środki niezbędne do wykonania kary ustanowionej i nałożonej przez państwo członkowskie w razie naruszenia można stosować wyłącznie w stosunku do osoby, która popełniła takie naruszenie?

Innymi słowy: czy w świetle przepisów art. 18 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 uregulowanie krajowe, przewidujące, że środki niezbędne do wykonania kary ustanowionej i nałożonej przez państwo członkowskie mają zastosowanie do osoby (fizycznej lub prawnej), w stosunku do której nie stwierdzono w postępowaniu administracyjnym popełnienia jakiegokolwiek naruszenia, jest niezgodne z obowiązkiem ciążącym na państwach członkowskich na podstawie art. 19 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 561/2006?

- 2) W razie odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) [nr 561/2006] należy interpretować w ten sposób, że środek zastosowany wobec osoby trzeciej (fizycznej lub prawnej) za naruszenie popełnione przez inną osobę, gdy nie stwierdzono popełnienia żadnego naruszenia przez wskazaną osobę trzecią, stanowi nałożenie na niego kary, niezależnie od jej nazwy?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy uregulowanie krajowe, które w celu wykonania kary nałożonej za naruszenie popełnione przez kierowcę zezwala na nałożenie kary – zwanej środkiem, lecz o treści odpowiadającej sankcji – na inną osobę (fizyczną lub prawną), jest niezgodne z zakazem dokonywania więcej niż jednej oceny naruszenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) [nr 561/2006]?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-525/14)

(2015/C 046/30)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Němečková i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odmawiając uznania niektórych niderlandzki cech probierczych, w szczególności cechy probierczej Waarborg Holland, Republika Czeska naruszyła zobowiązania ciążące na niej na podstawie art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Poprzez odmowę uznania niektórych niderlandzki cech probierczych Republika Czeska ogranicza swobodny przepływ metali szlachetnych oznaczonych tymi cechami probierczymi oraz przedmiotami wytworzonymi z tych metali.
2. Nawet jeśli metal szlachetny jest oznaczony cechą probierczą przez oddział niderlandzkiego urzędu probierczego w państwie trzecim, takie produkty powinny być traktowane w taki sam sposób jak produkty pochodzące z Unii Europejskiej z uwagi na fakt, że metale szlachetne są oznaczone zgodnie z niderlandzkimi zasadami oraz zostały ostatecznie dopuszczone do swobodnego obrotu.
3. Republika Czeska nie wykazała, że ewentualne ograniczenie swobodnego przepływu towarów jest odpowiednie do zapewnienia realizacji celu w postaci ochrony konsumentów i nie wykracza poza to co konieczne do jego osiągnięcia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 27 listopada 2014 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophone i in./ Conseil des ministres

(Sprawa C-543/14)

(2015/C 046/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des barreaux francophones et germanophone i in.,

Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen ASBL i in.,

Jimmy Tessens i in.,

Orde van Vlaamse Balies,

Ordre des avocats du barreau d'Arlon i in.

Strona pozwana: Conseil des ministres

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy poddając usługi świadczone przez adwokatów podatkowi VAT bez uwzględnienia, w świetle prawa do korzystania z pomocy adwokata i zasady równości broni, okoliczności, że podmiot, który nie korzysta z pomocy prawnej, podlega opodatkowaniu podatkiem VAT lub nie podlega takiemu opodatkowaniu, dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ jest zgodna z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w zakresie, w jakim art. 47 karty przyznaje każdemu prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy, możliwość uzyskania porady prawnej, skorzystania z pomocy obrońcy i przedstawiciela oraz prawo do pomocy prawnej, o ile dana osoba nie posiada wystarczających środków, jeżeli pomoc ta jest konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości?
- b) Czy z tych samych względów dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. jest zgodna z art. 9 ust. 4, 5 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r., w zakresie, w jakim przytoczone przepisy konwencji z Aarhus przewidują prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości i wskazują, że dostęp taki ma być niedyskryminujący ze względu na koszty dzięki „stworzeni[u] odpowiedniego mechanizmu udzielania pomocy, aby zlikwidować lub zredukować finansowe i inne ograniczenia dostępu do wymiaru sprawiedliwości”?